

Zavoljo svoje bolehnosti, pa tudi zavoljo tega, ker so padali od strani slovanskih poslancev hudi vdarci na njega, je bilo že takrat pričakovati, da ne bo dolgo zdržal na svojem mestu. Zdaj je odstopil. Slovenci ga ne morejo ohraniti v dobrem spominu. Nastavljal je po Spodnjem slovenskem Štajerskem večinoma Slovincem neprijazne sodnike. Začasno vodi zdaj pravosodno ministrstvo dr. Körber, ki je takoj ob nastopu svoje službe zabičal sodnikom, da morajo soditi nepristransko.

Koliko bodo zmanjšali stroški in koliko dohodki v letu 1903?

Vsi državni stroški za Avstrijo (brez Ogerske) so proračunjeni na nekaj čez 1726 milijonov kron, za 41 milijonov več, kakor za l. 1902. Na blizu toliko so proračunjeni tudi dohodki. Med dohodke je štel finančni minister preostanke v državnih blagajnicah iz l. 1901, nekaj nad 6 milijonov kron. Potem dobiček, ki ga ima država od kovanega srebrnega in bakrenega denarja. Ta denar, ki zdaj kroži v srebru in bakru po Avstriji, ni v blagu toliko vreden, kakor v veljavi; v istini manje velja, kakor kaže napis. Krona naj bi bila vredna sto vinarjev; v resnici pa velja le okrog 50 vinarjev. Finančni minister toraj trdi, da bo država na tak način profitirala 16 milijonov kron.

Kitajci morajo tudi prispevati k našim državnim dohodkom. Prihodnje leto dobi Avstrija od Kitajcev 402 000 kron (odškodnina za vojne stroške na Kitajskem). Večji državni stroški prihajajo tudi od izboljšanja plač za nižje državne služabnike (diurniste), kar bo znašalo čez 5 in pol milijona; pokojnine so se pomnožile za 6 milijonov, cesarjeva blagajnica zahteva 2 milijona več, skupne državne potrebe so se pomnožile za 4 milijone, za razne podpore 2 milijona več. Nove dohodke bo imela država od davka pri voznih listih 15 milijonov. Dohodki od prodaje živinske soli so nižji za 105 tisoč kron. Vlada namerava toraj ceno živinske soli znižati.

Predlogi v podporo za ponesrečence.

Letos so po nekaterih krajih veliko trpeli vsled toče ali velikih povodenj. Zato so mnogoteri poslanci precej v prvi seji vložili nujne predloge. Veliko škode je n. pr. napravila toča pri Sv. Emi, celjski politični okraj in pri Sv. Petru pod Gorami v brežiškem okraju. Za ta 2 okraja je vložil poslanec Žičkar ova nujna predloga:

1. Davčne občine Sv. Vid, Vonarje, Sodna vas, Pristava in Sv. Hema, politične občine Sv. Hema, politič. okraj Celje, opustošila je 10. in 11. malega srpana nevihta s točo in strahovitim dežjem. Najhuje pa je divjala nevihta v tistih krajih 22. malega srpana t. l. Vesel tega so popolnoma uničeni novi ameriški trtni nasadi, kateri so zahtevali toliko žrtev. Pšenična žetev je bila popolnoma uničena in rodovitno zemljo je odnesla voda. Kakor dokazuje uradna cenitev, znaša škoda na polju 16 posestnikov davčne občine Sv. Vid 5140 K. Ker pa morajo ti obrestovati skupni dolg 30.600 K, potrebujejo najmanj 5580 K podpore, da zamorejo obstati. Škoda v davčni občini Vonarje se je cenila na 13.370 K, obrestovani dolg 42 posestnikov 57.270 K, zatorej rabijo podpore 14.370 K. V davčni občini Sodna vas je imelo 18 kmetov 3020 K škode. Isti morajo obrestovati 18.100 K ter rabijo podpore 3400 K. V davčni občini Pristava znaša škoda 6560 K. Prizadetih 26 posestnikov mora obrestovati 42.000 K dolga in rabijo za svoj obstanek 7260 K podpore. Slednjic znaša škoda v davčni občini Sv. Hema 5270 K, dolga je v občini 23.740 K; da se jim znatno pomore, rabijo podpore 5100 K.

Vseh 19 prizadetih posestnikov je trpelo škodo za 33.360 K. Obrestovati morajo 172.510 K in rabijo za njihov obstanek 35.710 K podpore.

Zatorej predlaga podpisani:

Visoka zbornica naj sklene, c. kr. vlada se pozivlje, da dovoli znatno podporo posestnikom politične občine Pristava, ki so trpele veliko škodo pri nevihti megeca mal. srpana t. l. — Dunaj, dne 16. vinot. 1902. J. Žičkar in 20 tovarišev.

2. Dne 22. mal. srpana t. l. je naredila toča mnogim posestnikom krajev Križan vrh in Dekmanci pol. občina Sv. Peter pod Sv. gorami, polit. okraj Brežice znatno škodo. Uradno cenjena škoda znaša na polju in v vinogradih 3960 K in dolg posestnikov, ki se mora obrestovati, 14.060 K.

Za svoj obstanek potrebujejo dotični najmanj 1780 K. Udje komisije, ki je cenila škodo, trdijo, da se zamorejo dotični samo do tega božiča preživeti. Zatorej je nujna pomoč skrajno potrebna.

Podpisani predlaga torej: visoka zbornica naj sklene: c. kr. vlada se pozivlje, dne 22. julija t. l. oškodovanim posestnikom polit. občine Sv. Peter pod Sv. gorami v polit. okraju Brežice, z znatno podporo iz državnih dohodkov kmalu pomagati. — Dunaj, dne 16. vinot. 1902. J. Žičkar in 20 tovarišev.

Politični ogled.

Zakon proti pijančevanju predloži v kratkem vlada avstrijskemu državnemu zboru. V načrtu je več določb glede prodaje alkoholnih pijač ter določba, da se pijančevanje tudi kaznuje.

Dalmatinski Italijani užaljeni. Med lahoni v Dalmaciji, posebno onimi v Zadru, vlada nepopisno razburjenje. Zgodilo se jim je nekaj nečuvnega: grb na italijanskem konzulatu jim je nekdo onesnažil. Italijanski konzul je takoj hitel k namestniku baronu Handlu, da se tam pritoži in vložil ugovor v ime Italije. Baron Handel seve ni mogel nič drugega obljubiti, nego da bo krivce strogo kaznoval. Morda jih zasači celo v italijanskih vrstah, ki so se poslužile kake fakinaže, da morejo sedaj udariti po Hrvatih. — Seve če pa avstrijski lahoni pokažejo svojo kulturo nad avstrijskim grbom ali zastavo, pa ne sme biti nihče užaljen.

Burski generali v Parizu. Dne 13. okt. došli so burski generali Botha, Devet, Delarey v Pariz. Namen njih potovanja v francosko stolnico je isti, kakor drugod, namreč, da nabere milodarov za svoj narod. Brezvestni Angleži so prelomili ob sklepanju miru dano besedo, da povrnejo Burom vso škodo in jim zopet obnovijo farme. Minister za kolonije Chamberlain se je generalom v Londonu malo ne rogal v lice, ko so ga spomnili danih obljub. Zaradi tega prosijo slavni zmagovalci nad Angleži pri drugih narodih podpore za naprave, katere bi bili dolžni storiti Angleži. — V Parizu generali niso bili posebno sijajno sprejeti, ker se oficijelna Francija noče še bolj spreti z Anglijo. Pač pa jih je navdušeno sprejelo na kolidvoru v Parizu na tisoče broječe občinstvo. Predsednik burfilskega odbora Pauliat jim je izročil 75.000 frankov za burske otroke. V hotelu, kjer so izstopili, sprejeli so generali veliko število deputacij. Zvečer pa je bil velik dinj, na katerem je rekel Botha, da Južno Afriko zamorejo dobro upravljati jedino le Južno-Afričani. Dewet je rekel, da ne vzame več orožja v roke ter da ima potovanje generalov jedino le gospodarski značaj.

Dopisi.

Iz Ščavniške doline. (Volitve volilnih mož.) V četrtek so bile volitve volilnih mož v občini Ščavnica, ki leži v župnijah Sv. Petra, Sv. Benedikta in Negove v okrajnem glavarstvu ljutomerskem. V tej občini so žalibog na krmilu Bračkijanci, ker ima tukaj Bračko svojega zeta. Bračko in njegov zet sta delala na vse kriplice, da bi volilna moža postala njegov zet in en drug posilinemec. Vkljub strastni agitaciji in vkljub temu, da se našim somišljenikom ničesar ni osebno naznanilo o volitvi, je Bračko zobnal skupaj 9 svojih pristašev, naših narodnjakov pa je bilo 14, ki so enoglasno izvolili dva vrla moža Janeza Kranarja in Jurija Senekoviča (brata g. ravnatelja v Ljubljani). Volitev se posameznikom ni naznanila. A eden naših je slučajno izvedel dan in uro volitve ter jo v naglici naznanil nekaterim možem. Vsa čast torej našim zavednim možem! Z Bračkom je potegnil tudi brat nekoga duhovnika! Z Bračkom pa je potegnil tudi naš učitelj podružnične šole ščavniške občine! Gospod učitelj! Vi ste se mešali tudi v občinske volitve ter ste potegnili s posilinemci in zdaj tudi. Mi kmetje si hočemo to prav dobro zapomniti. Nas poštenih slovenskih kmetov je velikanska večina in bomo že poskrbeli za to, da se to ne pozabi. Nelepo je pa tudi za celo občino, da je odbor

izvolil Bračka za častnega občana. Bračko nima za občino niti pičice zasluge. Kupili in izročili so mu neki drago častno diplomu. Kmetje, glejte sedaj svoje prijatelje Bračkijance! Da se je sploh to zgodilo v taki vrli občini, je večinoma kriv poprejšnji župan. Pod njim so prišli Bračkijanci na krmilo. Toda zadnjikrat! Bračku pa povemo na ves glas to-le: Prihodnji občinski odbor bo slovesno protestiral proti »častnemu« občanu.

Lemberg pri Slov. Bistrici. (Nemščina v soli.) Občini Črešnjevci in Vrhloga ste sklenili prositi, da se vpelja na tamkajšnji šoli v četrtem in petem razredu celo nemški pouk. Kaj taksnega pri enakih razmerah še ni na Spodnjem Štajerju. Vi modri kmečki vzgojeslovci, povejte in naznajte svetu, kako se zamorejo otroci s vspehom v čistem nemškem jeziku poučevati, kateri so čisto slovenskih starišev, ki ne znajo nemške besede pri šolskem vstopu in ki nimajo prilike se doma ali z drugimi ljudmi v nemščini vaditi, ker ni v celi župniji nemške rodovine. Ako zamorete to povedati, bode vam za to novo znajdbo sploh ljudstvo hvaležno. Ti občinski odborniki so smešni ljudje, ker hrepenijo za Nemci in delujejo za nje, posnemati pa njih nočejo. Poglejte, zakaj pa Nemci ne vpeljujejo v svojih šolah v četrtem in petem razredu drugega od nemškega bolj imenitnega jezika, kakor francoski in angleški? Ker so modri ljudje. Oni dobro vedo, da se njihovi otroci ne nauče dovolj materinega jezika, ako ga ravno govore se svojimi stariši, v ljudski in srednji šoli, o drugih predmetih, kakor o računstvu, o zgodovini itd. pa celo govora ni; a slovenski otroci pa bi se morali naučiti nemščine v nekih urah! Kaj pa drugi potrebni predmeti, naj v miru počivajo?

Nek pošten Nемец je rekel: »da v Črešnjevci se še nikdar ni kaj pravega začelo.« Ali ima prav? Vpelja se na tamkajšnji šoli po občinskem sklepu nemški poučni jezik, tako se v četrtem letu neha pouk, otrokom se odreže od lastnega telesa glava in se njim podeli druga, katera se s telesom ne poprime. Poglej hruškov divjak, v katerega se vcepi kutina, — kakšno drevo bo to? pritlikovec! Ako se spolni želja teh odbornikov, tako stopi tamkajšnja šola za 50 let nazaj, ker takrat se otroci niso učili slovenščine, a nemščine pa se niso naučili, in ti ljudje bili so povsod siromaki in odvisni od taistih, kateri so znali v svoji materinščini čitati in pisati. Kdor misli, da se otrok nauči v treh letih slovensko brati in pisati, je brezpameten, ker se otroci v prvih treh letih le pripravljajo na pouk. Je res samo nemščina, ki stori človeka srečnega? Ako prideš k vojakom ali drugam, dobro je, ako si vešč nemščine. Je pa nemščina edina sreča? Da bi to bilo, bi pri nemških vojaki ne bilo prostaka, bili bi sami častniki in na Nemškem bi ne bilo ni delavca, ni hlapca ampak sama gospoda. Je pa tako?*) Ako hočete vaše otroke osrečiti, delujte in skrbite, da postanete v treh letih bogataši, kar se lože doseže, kakor se v treh letih toliko nemščine naučiti, da bi postali otroci srečni. Pri tem mi pride na misel otročja pripoved od »Schildburgerjev«, kateri so pri zidanju hiše pozabili na okna. Prvi modrijan pa svetuje, naj zgrabijo štiri možje petega in ž njim trkajo tako dolgo v steno, da njo predro. Že pri prvem hipu se močno zasveti, pri drugem pa že manje — tako so iskali luč. Je pa res Črešnjevljanom in Vrhložanom mar za svoje otroke? Do sedaj še niso pokazali, pa tudi sedaj se ne gre zanje, ampak šola, otroci so le sredstvo za druge namene. Kateri bo sedaj najbolj kričal, ta bode gotovo prihodnji župan ali vsaj odbornik. Črešnjevsko ljudstvo je sploh dobro, tudi v narodnem oziru ni zadnje. Pa ljudje, ki so pred nekimi leti Nemcem sekali skeleče rane, se sedaj potegujejo za nje. Oni pripravljajo ljudstvo za svoje namene, da izdajo svojo

*) To stori le bistra glava in bistro glavo stori pri vseh narodih pouk v materinem jeziku.

narodnost za tiste, ki jih niso vedno dobro vodili. Dokazite, da se po vašem mnenju nauče otroci več, kakor do sedaj, naj si bo nemščina ali drugi predmeti, pa smo edini. Kolikokrat ste že bili speljani na led!? Kaj bi pa še več sledilo iz tega nepremišljenega sklepa? Nove nemške knjige, nobeno poletno oproščenje, redke odpustnice, ker bi ne bil noben učenec zmožen, se dovoljno izraziti v nemščini. Tedaj v premislek! Modri stariši ne bodo nikdar privolili svoje otroke v pouku ovirati, ker so prepričani, da učenci, naj si bodo Nemci, Slovenci ali drugih narodov, nikdar popolnoma ne dosežejo, kar v svojem prihodnjem življenju potrebujejo, ako ravno se poučujejo v maternem jeziku, veliko manje pa dosežejo svoj namen, ako bi se poučevali v tujem jeziku.

Iz Majšperga. (Našemu vrlemu učitelju v slovo.) Še ni dolgo, odkar smo se ločili od nam kaj priljubljenega gospoda kapelana, ki so se preselili od nas v Kozje na našo veliko žalost, že pride druga žalost za njo. Zapustijo nas namreč naš vrli in mnogozasluzni učitelj, g. Janez Žunkovič, in gredo za nadučitelja k Sv. Marjeti niže Ptuj. Dolžnost nas faranov, ki smo pošiljali svoje ljube otročiče k njim, ki so vzgled učitelja, je, da jih počastimo s temi vrsticami.

Težko nam je govoriti, ker nam solze stopijo v oči, ko pomislimo, kako ljubeznjivo so znali ta gospod odgojevati naše otročiče, kako lepo so jih podučevali in v kakem lepem redu so imeli svoje učence. Ne moremo si misliti očeta ali matere, ki bi znala ravnati s svojimi otroci ljubeznivejše, kakor so to storili gospod Janez Žunkovič. Zato so jih pa otroci tudi iz srca ljubili. Kedar so učenci izvedeli, da mislijo gospod učitelj oditi, takoj so se posolžili in zelo težko si jih zopet potolazili. Vsled tega so njihovi učenci kaj radi v šolo hodili in v vseh desetih letih, kar podučujejo ta gospod v naši fari, bil je radi šolskih zamud le jeden oče kaznovan. Gospod Janez Žunkovič so bili torej učitelj, kateri se more iskati. Ta gospod bili so pa tudi naš dolgoletni organist. Čeravno vemo, da so imeli pri tem težavnem in napornem delu le denarno izgubo, vendar so to službo opravljali z velikim veseljem. Naučili so si kmetske fante in deklice ter ustanovili po takem močen možki in mešani zbor. Ta možki in mešani zbor je pel pri raznih veselicah, prirejenih od strani od ravno tega gospoda ustanovljenega bralnega društva. Ti pevci in pevke prirejali so nam pod vodstvom g. Janeza Žunkoviča različne gledališčne igre ter so nas kratkočasili na ta način marsikateri večer. Ti pevci in pevke peli so pa tudi v cerkvi tako lepo, da smo g. Janeza Žunkoviča še bolj ljubili in častili. To prelepo petje je gnalo marsikaterega razuzdneža v cerkev; petje in pijančevanje med službo božjo je nehalo, preprirov in tepenja po nedeljah ni bilo. Zraven vsega tega opravljali so imenovani gospod službo občinskega tajnika v dveh občinah, bili so sami tudi občinski odbornik in pri krajnem šolskem svetu načelnikov namestnik. Vse svoje moči so po takem darovali za dobre stvari. Vsak človek, kateri je iskal kakšne pomoči, bil je pri njih prijazen sprejet, in napravili so mu vse brezplačno. Njihovo pridnost in delavnost so pa spoznale tudi višje šolske oblasti, ki so njim poslale več pohvalnih pisem. Imenovani so bili za šolskega ogleda pri krajnem šolskem svetu v Stopercih, in kar je največ vredno, podelilo se jim je nadučiteljsko mesto.

Preljubi gospod učitelj! Vi ste dobili zaslužno plačilo. Kaj pa mi? Žalujemo za Vas in žalovali bodemo, pa kaj hočemo. Človek obrača, Bog pa obrne. Častitamo Vam! Ob enem se Vam pa zahvaljujemo za vse, kar ste storili dobrega nam, našim otrokom z Vašim dobrim podukom in v čast božjo z Vašim prelepim petjem. Bog v nebesih naj bode Vaš plačnik!

Vam Šmarjetčanom pa kličemo: Sreča za Vas, sreča za Vaše otroke, sreča za Vašo celo župnijo, ker ste dobili nadučitelja, katerega ne more plačati srebro, pa tudi ne zlato!
V imenu nas kmetov.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Gledališka predstava v Mariboru.

Dne 2. novembra t. l., v nedeljo po Vseh svetnikih, bode v »Narodnem domu« v Mariboru ob 8. uri zvečer gledališka predstava slavnoznane poljudne igre »Mlinar in njegova hči« in sicer se bode predstavljala na korist možke in ženske podružnice »družbe sv. Cirila in Metoda« v Mariboru. Kakor vsako leto, mora biti tudi letos ob tej priliki gledališče razprodano in prenapolnjeno; radi tega opozorimo že danes slavno občinstvo iz mesta in okolice, da se iste predstave zelo mnogobrojno vdeleži.

Častnim udom je imenovalo bralno društvo pri Sv. Ani v Slov. goricah veleč. g. dr. Antona Suhač, knez. škof. duh. svet. in župnika pri Sv. Ani, ter čast. g. Ernesta Trstenjak, bivšega kaplana pri Sv. Ani in ustanovnika društva.

Poroka. Poročil se je dne 22. oktobra v Metliki g. dr. Fran Cvetko, pristav c. kr. sodišča, z gospico Julijo Junc, učiteljico v Črešnjevcu.

Volitev volilnih mož. Ob sklepu lista je nam došlo še naslednje velevažno poročilo. Izvoljeni so volilnim možem v Lembahu: g. Franc Robič, državni poslanec, in Franc Rad, posestnik v Lembahu; v Bistrici nad Mariborom: Anton Lešnik, posestnik v Laznici; v Vrhovem dolju: Janez Robič, župan v Lembahu, in Peter Marin, župan vrhodelski; v Pekrah: Ant. Robič, posestnik v Pekrah. Torej sami odločno narodni možje! Slovenci so potemtakem povsod sijajno zmagali in nemška in nemškutarska stranka je sramotno propala. Posebno pa nas veseli zmaga Slovencev v Pekrah!

V St. Lenartu v Slov. gor. so se letos Slovenci prvokrat udeležili volitev volilnih mož za deželnozborske poslance. In glej, — ostali so le z dvema glasoma v manjšini. Še nismo sicer zmagali, a mi korakamo brzo proti zmagi!

Iz šole. Nadučiteljem v Makolah je imenovan učitelj g. Martin Samperl, nadučiteljem pri Sv. Venčesu ondodni učitelj g. Ivan Pouh, nadučiteljem v Dobovi nadučitelj Simon Gajšek. Učiteljem na Žusmu je imenovan g. Ludovik Ulčar s Primorskega, za učitelja na Brezno pride gosp. Jožef Hernaus, za učitelja v Poličane g. Ivan Polak, za učitelja v Sv. Jurij v Slov. goricah g. Ludovik Šijanec. Definitivne učiteljice na svojih dosedanjih mestih so postale gospodične Marija Jeran, Antonija Boben, Ljudmila Fink-Koklič in Angela Jaklič. Za učiteljico ročnih del na Reko, okraj mariborski, je imenovana nadučiteljica soproga gospa Leonora Mejzovšek. Umirovljeni ste učiteljici v Loki pri Zidanem mostu g. Marija Iglar, roj. Stupica in učiteljica g. Viljemina Rišner v Studencih.

Nesreča. V soboto, 18. t. m., je večerni vlak, prišedši iz Maribora ob pol 9. uri zvečer povozil zidarja Matevža Mec. Odrezalo mu je nogo in na jedni roki nekaj prstov. Hotel je ravno pred predorom pri Črešnjevcu čez železni tir k g. Pavlu Skutniku, oštirju na Črešnjevcu, neki dolg plačat, pa ga je dohitela nesreča. Bil je doma iz Prihove. —

Nesrečneža so prepeljali po železnici v mariborsko bolnišnico, kjer je malo upanja da ozdravi. Star je komaj 20 let.

Mariborski porotniki. Za jesensko porotno zasedanje so se izvolili naslednji porotniki. Kot glavni porotniki: Janez Miloschitz, hišni posestnik; Alojz Nasko, usnjar; Ivan Preschern, trgovec; Karol Sinkowitsch, ključavniški mojster; Jakob Schifko, mesar; Karol Schmidl, trgovec; Ernest Tisso, gostilničar; Karol Staudinger, posojilniški pristav; Adolf Weigert, trgovec; Henrik Wirth, posestnik mlina; vsi v Mariboru; Jožef Schicker, posestnik v Mučni; Leopold Zupančič, posestnik v Rančah; Jožef Ferk, posestnik v Ceršaku; Jožef Maichenitsch jun., posestn. v Studencih; Pavel Kamšek, posestnik v Framu; Tomaž Krainz, trgovec z oljem v Framu; Jožef Pfeifer, izdelovatelj strojev v Sp. Hočah; Vincenc Möschl, posestnik v Račah; Jožef Serbec, posestnik v Bohovi; Jožef Sedminek, trgovec pri Sv. Lenartu v Slov. gor.; Franc Krajnc, posestnik v Mollenbergu; Jožef Korsche, mesar v Slov. Bistrici; Herman Strassgütl, trgovec v Slov. Bistrici; Ferdinand Ivanuš, posestnik v Peklu; Janez Riegelbauer, trgovec; Franc Schrei, gostilničar; Jakob Trdina, tajnik hranilnice; Julius Tognio, agent; vsi v Ptuj, Franc Bauman, trgovec v Ljutomeru; Anton Spieler, posestnik v Cvenu; Franc Skuzedovnik, posest. v Kortinu; Aleksander Schober, posestnik v Marnbergu in Janez Lukas posestnik v Marnbergu. — Kot namestniki porotnikov: Pavel Arzenšek, prodajalec žganja; Janez Benerik, mesar; Jožef Blasina, čevljar; Jožef Dufek, medar in hišni posestnik; Julius Glaser, stavbeni mojster in hišni posestnik; Ferdinand Hirschman, gostilničar; Šimon Kotzbek, hišni posestnik, Janez Lininger, hišni posestnik in Alojzij Lorber, glavni zastopnik »Assicurazioni Generali«.

Izginil je iz Maribora 8letni Leopold Koler, sin v Mariboru sodnijska ulica št. 17 stanujočega zidarskega palirja Kolerja. Fant ima rujave oči, črne lase in je oblečen v modro mornarsko obleko.

Samokolnico je ukradel Janez Pleteršek, doma od Sv. Petra pri Mariboru, je ukradel posestnici Mariji Lešnik v Razvanju samokolnico ter jo prodal posestnici Frančiški Publer v Mariboru. Slučajno je zapazila Lešnik svojo samokolnico ter jo nazaj zahtevala. Pleterška je policija kmalu dobila ter ga vtaknila v luknjo.

Vsak stan ima svoje sovražnike. Nekateri ljudje mislijo, da ni mogoče človeka hujše razjeziti in obsoditi, nego ako ga zdelajo v časnikih. Večkrat dobimo uredniki dopise, v katerih se kdo strašno zdela. Zadnje dni smo dobili od nekod dopis proti tamošnjemu organistu. Da naročniki vidijo, kaj vse moramo uredniki čitati in — v koš zmetati, priobčimo dopis, iz katerega smo izčrtali samo imena in jih nadomestili s pikami: V ..... imajo takega organista, ki nič drugega ne dela kakor zemlje jej in cegarete kadi. Zemelj je že toliko pojedu da jih nebi eden vol peljal. Orgla pa tako kakor bi race stopavljale po orglah. Na veliki petek je tako pel da so se vsi ljudje po cerkvi smejali. Ali kadar sam poje takrat je ravno tako kakor bi se kavke derle. — Zdaj pa prosim pišite to v cajtenge.

Vitanjska posojilnica je zgubila vrlega moža: Antona Poklič. Ta je bil njeni tajnik ves čas od ustanovitve tega denarnega zavoda. Po spričevanju revizorjev »zveze slovenskih posojilnic v Celju«, kakor revizorja »zveze kranjskih posojilnic« je imela posojilnica v Vitanju vedno v najlepšem redu svoje račune. Ni se Anton Poklič veliko učil po šolah, a bil je pošten in vesten. Njegovega pogreba dne 12. oktobra se je udeležilo ne navadno veliko število ljudstva, iz vitanjskega trga in iz okolice. Bog mu daj večni mir!

Sv. Lenart v Slov. gor. Po trgu gre govorica, da dr. Posek prinese 50.000 gld., »Südmarka« daruje 30.000 gld. Ako bo vse